

Naar aanleiding van het gesprek dat het AOO heeft mogen hebben met de Commissie Kalsbeek is de onderstaande tekst tot stand gekomen die naar alle waarschijnlijkheid in het rapport van de commissie aan de minister van Justitie zal worden opgenomen.

Inbreng betrokken organisaties op de hoorzitting van 15 mei 2008

Voorafgaand aan de hoorzitting is aan onderstaande organisaties verzocht om gedachten die men met de Commissie wil delen over de kwetsbaarheid van het adoptieproces, verruiming van de leeftijdscriteria, adoptiecapaciteit, wachtlijsten, het subsidiëren van vergunninghouders, evenals sterke, zwakke en open adoptie en de verhouding tussen adoptie en pleegzorg, vooraf aan de Commissie toe te zenden. Op basis van de ingekomen brieven heeft de Commissie nader met hen gesproken. Hieronder is de inbreng beknopt weergegeven.

12. AdoptieOudersOverleg

De heer Willemsen, voorzitter van de Landelijke Vereniging Adoptieouders (LAVA) en de heer Boender, voorzitter van Protea (vereniging van adoptieouders van kinderen uit Zuid-Afrika) zijn kritisch over de overheid. Zij merken op dat adoptie volgens het Haags Adoptieverdrag een maatregel van kindbescherming is en dat de overheid om die reden adoptie moet faciliteren en bevorderen. Potentiële adoptieouders hebben een in de wet vastgelegd recht op een beginseltoestemming of een afwijzing, af te geven binnen een redelijke termijn. Om die reden mag de overheid afgifte van een toestemming of afwijzing niet ophouden, ook niet als daardoor een stuwmeer zou ontstaan. Het gaat om een besluit en daar hoort een termijn bij. Een wachtlijst vooraf is niet nodig omdat potentiële adoptiefouders zelf hun verantwoordelijkheid nemen en afhaken als er geen kinderen beschikbaar zijn, wetende dat zij geen recht op een kind hebben. Een verhoging van de leeftijdsgrens zal daarom naar verwachting dan ook niet leiden tot een veel groter aantal potentiële adoptieouders. In de procedure rond special needs-kinderen moet altijd het kindbelang centraal staan. Voorrang bij de wachtlijst voor potentiële adoptieouders die deze kinderen willen adopteren, vergt goed onderzoek in de procedure. Er zijn voorbeelden van ouders die vanwege het dringen van de tijd (bereiken leeftijdsgrens) voor een special needs-kind hebben gekozen, maar zich onvoldoende realiseerden wat ze zijn aangegaan. Het AdoptieOudersOverleg vindt het een goed recht van zendende landen om strengere eisen te stellen aan de omgeving waarin hun kinderen terecht komen. Maar dat zich ook de situatie kan voordoen dat onze eisen strenger zijn dan die van het zendende land.

Er wordt gesignaleerd dat zendende landen in toenemende mate druk voelen om zelf de problemen voor hun kinderen op te lossen. Potentiële adoptieouders worden door het AdoptieOudersOverleg voorgelicht over de afnemende mogelijkheden voor interlandelijke adoptie.

Er moet een onafhankelijk toezichtorgaan komen omdat vergunninghouders en justitie zichzelf nu controleren. Zoals er een Autoriteit Financiële Markten bestaat, zou er ook een 'autoriteit adoptie' moeten komen. Daar kan een klachtencommissie worden ondergebracht, zodat men niet meer een klacht hoeft in te dienen bij de instantie waarvan men afhankelijk is.

Er is bij adoptieouders grote behoefte aan zowel preventieve als curatieve nazorg, zoals beschreven in de Blauwdruk Nazorg Adoptie, opgesteld door een commissie welke is gestart onder voorzitterschap van het ministerie van Justitie en waar justitie nu geen deel meer van uitmaakt.

Subsidiëring van vergunninghouders zou de potentiële adoptieouders ten goede moeten komen, zodat adoptie niet alleen mogelijk is voor welgestelden. Het AdoptieOudersOverleg is erop tegen dat de overheid via de vergunninghouders projecthulp subsidieert.